

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас, браћо и сестре, на гори Тавору, тамо где се Господ преобразио, у слави Својој показао Своје Божанство и Своју славу. Ево, на овоме брду овде, у Леушићу, одиграва се вечерас иста Света тајна. И данас је овде са нама Господ са Пресветом Мајком Својом, Светим анђелима и свима Светима Својим и присуствују овоме свечаноме чину, преображењу двеју наших сестара, које од Светлане и Јоване постадоше Сузана и Јулија.

То је заиста преславно чудо Божије које се дешава увек када неко чује глас Господњи који говори: "Ко хоће за Мном да иде, нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за Мном." Ове наше две сестре, оне су, свака у своје време, чуле тај позив јеванђелски, одазвале се на њега и, ево, овде у овој светој обитељи, припремале су се три и више година за примање овога светог анђелскога чина. Ово што су оне вечерас примиле јесте залог Вечнога Живота али оне су дале и велика обећања пред Богом, пред целом Црквом Његовом, и небеском и земаљском, нама овде на земљи сабранима. Чули сте шта су обећале све али сте чули и то да оне са смирењем признају да то што су обећале не могу саме испунити ни учинити, него на свако питање су одговарале: "Да, али с Божјом помоћи!", знајући да се без Божје помоћи не може ништа учинити, као што је и Господ рекао: "Без Мене не можете чинити ништа." Заиста, ништа не можемо учинити добро и спасоносно, ни за себе ни за друге, сами од себе, сем греха. То без помоћи Божје чинимо, насупрот вољи Божјој. Али оне су обећале да ће живети по закону Божјем и да ће се целог живота свога трудити на испуњавању Његових светих заповести. Оне су вечерас постале монахиње, молитвенице пред престолом Божјим, не само за себе него за све нас овде сабране, за све наше сроднике и пријатеље, за цео наш благочестиви српски многострадални народ. Бреме које су оне вечерас узеле на своја плећа, није лако бреме. Чули сте сами. Зато је потребно да им и ми помогнемо као би тај крст свој достојно носили и изнели до краја живота свога, као што је Господ Свој Крст изнео на Голготу. Ми им можемо помоћи оним чиме и оне нама помажу а то је молитвом; да се молимо Богу за њих, да их Господ укрепи на овоме путу, да им дарује духовне и телесне снаге да не скрећу ни лево ни десно него да иду правим путем за Господом и тако Он ће их увести у Царство Своје Небеско. А ми сви, да и ми чујемо исти глас Господњи који говори свима нама да треба да Га следимо, да држимо Његове заповести и ми да се припремамо за тај пут који нам сигурно једнога дана предстоји.

Нека би Господ и Мајка Божја примили вечерашње наше молитве и примили ове наше сестре, Сузану и Јовану. Под свој омофор Света Богородица да их прими, штити и чува од свакога зла, да би, завршивши свој живот овде на земљи, доспели у Царство Христа Бога нашега, да тамо и оне и ми са свима Светима слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин!